

[C. J. F. Sven.]

Hensyn til uordentlig Livsførelse — Lovforslagets § 319.

Vedrørende Alimenter, for hvem det offentlige har maattet betale Børnebidrag, er det fastsat, at Udlægene principalt er Kommunegæld. Fattighjælp er det kun for den Del af Bidragene, for hvilken der er dekretet Afsoning. Det er § 206 og § 14. Ved Dekretering af Afsoning skal formentlig ikke forstaaes, at paagældende er begæret hensat til Afsoning, men alene, at det paa Forhaand ved Bidragets Resolutionsafgivelse er fastsat, at en Del af eller hele Bidraget kan kræves afsonet. Ser man paa Lovforslagets § 14, maa det forventes, at man ved Fastsættelsen af Afsoningskvota vil være meget tilbageholdende, i hvilken Henseende Lovforslagets Bemærkninger Sp. 3095 er saare betegnende. Naar man fra Overøvrighedens Side vil være tilbageholdende, skyldes det blandt andet, at Afsoning er et tvægget Sværd, der kan virke meget demoraliserende og kan give den paagældende det afgørende Skub ned i Dybet. Men man maa her spørge: Skal dette Spørgsmaal om, hvor stor en Del af Bidraget der skal kunne forlanges afsonet, ustandselig genoptages. Det vil sikkert være nødvendigt og vil tillige medføre et kolossalt Arbejde. Og et er givet, at den vrangvillige Alimenter aldrig af sig selv godvillig vil betale mere end netop den Del af Bidraget, der er afsoningspligtigt. Men fra at være betænkelig ved Afsoning og til at lade den allervæsentligste Del af de af det offentlige udbetalte Alimenterbidrag praktisk talt være uden Retsvirkning, er der et Spring. Jeg finder Bestemmelsen ganske urimelig, om end jeg maa indrømme, at jeg paa Forhaand ingen som helst Sympati har med forsømmelige Alimenter. Har de sat Børn i Verden, er jeg fuldstændig utilbøjelig til at lade mig røre af muligt vanskelige Forhold for de paagældende, saa meget mere som man kun herved faar givet Regelen den præventive Betoning, som den vel burde have. Generelt som Forslaget er paa det her omtalte Punkt kan det virke særdeles skadeligt, og jeg tror aldeles ikke, den store jævne Befolkning vil kunne forstaa det.

Under Kapitel XXVIII. er der i § 341 bestemt, at ved Uddelingen af private Legater, i hvilke der som Betingelse for Tildelingen er krævet Friholdelse for Fattighjælp, skal der saa vidt muligt ses væk herfra, for saa vidt Hjælpen fra det offentlige ikke efter det foreliggende Forslag har medført Tab af Valgret. Denne

Bestemmelse synes ejendommelig. „Saa vidt muligt“ røber Tvivl hos Koncipisten om, at Regelen kan gennemføres, og denne Tvivl er ganske øjensynlig paa sin Plads, men saa forstaaer man ikke, hvad Regelen egentlig skal til.

Som jeg tidligere har berørt, er den højtærede Socialminister overfor de daarligste Individuer i Samfundet — naa, de kan vel ogsaa være Mennesker — orienteret paa en særdeles haardhændet Maade. De foreslaaede Tvangsmidler overfor forsømmelige Forsørgere, Omstrejferne m. v. forekommer mig saaledes rent ud drakoniske. At hensætte en Mand til Tvangsarbejde i flere Aar efter Overøvrighedens rene Skøn maa siges at være betænkeligt, og jeg maa insistere paa, at der paa en eller anden Maade skabes en Garanti for, at der ikke herigennem sker Overgreb mod de paagældende. Helst saa jeg, at Afgørelserne blev henlagt til Domstolene.

Bestemmelserne om Alkoholister lider af de tilsvarende Mangler, visse af Tvangsreglerne er altfor strenge. Maa jeg blot pege paa § 328, Stk. 4, hvorefter en Person, der er anbragt paa en Afvænningsanstalt, og som stikker af fra den, efter Amtmandens, respektive Socialministerens, Skøn erholdes Tvangsarbejde i indtil 3 Aar, eller hvis han 1 Aar efter at være udskrevet fra en Afvænningsanstalt paa ny hengiver sig til Bacchus.

Jeg skal derefter sige nogle Ord om det fremsatte *Forslag til Lov om Folkeforsikring*. Vor Stilling til dette Lovforslag er i første Række angivet ved det Lovforslag om almindelig Folkeforsikring m. v., der er forelagt af os. Dette Forslag saavel som Regeringsforslaget har jo været til Behandling i dette høje Ting i forrige Samling, da det ærede Medlem Hr. Hendriksen udtalte sig paa mit Partis Vegne. Vort Forslag var for øvrigt allerede forelagt i Samlingen 1928—29, da det samme ærede Medlem udtalte sig særdeles udførligt — jeg henviser til Folketingstidende for den nævnte Samling Sp. 3155 ff. Formentlig vil min nævnte Partifælle senere tage Ordet. Desuden behandlede Regeringsforslaget i forrige Rigsdagssamling, hvor Udtalelser fra vor Side fremsattes af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller; jeg henviser i saa Henseende til Folketingstidende for 1929—30 Sp. 4142 ff.

Det i Aar fremsatte Regeringsforslag indeholder visse nye Bestemmelser. Det foreslaas saaledes, at der i Barselstilfælde skal ydes en vis Hjælp samt Dagpenge under den saakaldte Arbejdshvile. Hvad Ud-